

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni panasz
elbírálása

Üi.:

Tel.:

E-mail:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **panaszos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban a Pp. 397/J § b) pontja értelmében a jogi képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikusan előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1.) panaszos
- 2.) Független Rendészeti Panasztestület
- 3.) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4.) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos postai úton terjesztette elő panaszbeadványát, amelyben a vele szemben fogantatosított rendőri intézkedést kifogásolta.

A panaszos rendőri intézkedés előzményeként előadta, hogy *-tól vásárolt 5 db kölyök kaukázusi juhászkutyát. Amikor hazaért csak akkor észlelte, hogy beltenyészetre utaló nyomok voltak a kutyákon és az oltási könyvük sem volt helyesen kitöltve.

A panaszos felhívta *-t, aki azonban minden megoldástól elzárkózott, ezek után többször hívta még telefonon, majd legalább öt alkalommal személyesen is megjelent nála *-on. Ezen személyes látogatások alkalmával egyszer sem tudott beszélni *-al, ha otthon is volt kiküldte a feleségét, hogy beszéljen a panaszossal.

A problémát tovább tetézte, hogy amikor a panaszos beolttatni vitte a kiskutyákat az állatorvos megállapította, hogy az öt kutyából kettőnek úgy lett csonkolva a füle, hogy a hallójáratuk teljesen összeforrt. A panaszos *-t csak idegen telefonszámról tudta elérni és arra kérte legalább ezt a két kölyköt vegye vissza, vagy cserélje ki másik kettőre. *. továbbra is elzárkózott minden megoldástól, mivel állítása szerint a többi kiskutyát már eladta, pénzt pedig nem fizet vissza.

A panaszos ezt a tényt először elfogadta, de a későbbiekben látta, hogy * a fia nevében és telefonszámán adott fel hirdetést a két kölyök értékesítésére, ekkor a panaszos felhívta, hogy kérdőre vonja, azonban az általa kezdeményezett hívást nem fogadta, ezért megkérte egy ismerősét, hogy hívja fel, mintha érdeklődne a kiskutyák iránt. A panaszos ismerősének sikerült elérni *-t és meg is egyezett vele, hogy megnézi a kutyákat.

A panaszos a testvére autójába betette a két csonkolt fülű kiskutyát, ő maga pedig az ismerőse teherautójába ült és lementek *-ra.

Megérkezésükkor * és a felesége a kapuban várta őket, megmutatták a panaszos ismerősének a kölyköket, aki úgy tett, mint akinek tetszenek és meg akarná vásárolni, majd * a teherautó csomagtere felé indult, hogy betegye a kutyákat, ekkor szállt ki a panaszos a járműből.

* láthatóan meglepődött a panaszos láttán és azonnal támadásban lendült ökölrel megütötte a panaszost, majd rendőrt hívott. A panaszos a testvérét hívta és ők innentől rendelkeznek videó felvétellel.

* a telefonálás végeztével megindult a tanyája felé, amellyel kapcsolatban a panaszos azt feltételezte, hogy fegyverért megy és bár nem állt szándékában a helyszínt elhagyni a rendőrök kiérkezéséig, ekkor mégis arra kérte az ismerősét, hogy induljanak. * felesége megpróbálta ezt megakadályozni oly módon, hogy beugrott a járműbe a vezető ölérébe és belekapaszkodott a kormányba, majd elkezdte kidobálni a panaszos ismerősének pénztárcáját, mobiltelefonját a tehergépkocsiból. A feleséget felszólították, hogy hagyja el a járművet, de ő ennek nem tett eleget, majd odaért * és nekitámadt a panaszos testvérének, aki a kamerával rögzítette a történeteket. Ekkor a panaszos közbelépett és egyszer megütötte *-t, aki ekkor felhagyott ugyan a tevékenységével, azonban odaszólt az éppen a helyszínre érkező szomszédjának, hogy adja neki oda a nála lévő karót. A panaszos reakciója az volt, hogy odament az esemény helyszínétől 15 méterre parkoló saját tulajdonú autójukhoz és abból kivett egy kb. 50 cm hosszú ujjnyi vastag vaspálcát és visszaindult, még félútig sem jutott, amikor azt látta, hogy a szomszéd mégsem adta át a karót, ekkor a panaszos megfordult és visszatette a kocsiba a vaspálcát.

A panaszos jelezte, hogy a szomszéd lánya, vagy a felesége is kamerával rögzítette az eseményeket, aki erre fel is hívta a panaszosék figyelmét. A felvétellel kapcsolatban a panaszos megjegyezte, érdekesnek találja, hogy a felvétel a későbbiekben eltűnt, pedig ez bizonyítaná, hogy az ő kezében nem volt semmi a történetekkor.

Ezek után a helyszínre érkezett a rendőr, aki * ismerőse lehetett, erre abból következtetett a panaszos, hogy személyes hangvétellel korábban, úgy hívta fel „*Szia Laci vagyok, gyere a tanyához gyorsan, baj van!*”

A panaszos állítása szerint a rendőr csak a szomszéd által készített felvételt nézte meg, a panaszos testvére által készített felvétel nem érdekelte. Időközben a helyszínre megérkezett 10-12 rendőrautó és egy „seregnyi” rendőr, akik megnézték a panaszos testvére által készített felvételt, azonban a szomszéd által készített videó ekkor már nem állt rendelkezésre. A helyszínre érkezett egy fehér autó, amelyhez a rendőrök odavitték a panaszos testvére által készített felvételt és megnézték, majd ezt a felvételt a későbbiekben a rendőrség lefoglalta.

Ezek után a panaszos a saját kocsijával, ismerőse is a saját autójával bement a rendőrségre, a panaszos testvérét pedig a rendőrök elvitték láttelepet vetetni, majd őt is a rendőrségre szállították.

A panaszos állítása szerint *-n * órákor már a rendőrségen volt az ismerősével és az általuk cserére hozott két kiskutyával. Az ismerősét időközben kihallgatták, majd a panaszos kihallgatása következett, amely úgy kezdődött, hogy „aláírátták vele a 72 órás letartóztatását”. A panaszos ügyvédet kért, aki az eljárás alatt nem jelent meg, állítása szerint a testvérével ugyanez történt. A panaszos értetlenül állt az egész ügy előtt, ekkor kérdőre vonta a rendőröket, akik azt mondták, hogy ők másképp döntöttek volna, de felsőbb utasításra, parancsra cselekedtek.

A panaszos felhívta a rendőrök figyelmét a hőségriadóra és ennek kapcsán előadta, hogy *-n van egy tanyájuk ahol állatokat tartanak és oda rajta és a testvérén kívül nem tud bemenni senki és az állatok nem ettek, nem ittak egész nap. Kérte a panaszos, hogy legalább a testvérét engedjék el, de a rendőrök, amelyre úgy reagáltak, hogy az nem az ő hatáskörük. Ezek után még 7-8 helyre elvitték őket, majd *-n * órákor távozhattak.

A rendőrségen töltött idő kapcsán a panaszos sérelmezte, hogy „retkes helyen” 48 órán keresztül ugyanabban a ruhában kellett lennie, nem zuhanyozhatott le.

Az autójához érve büntetés várta a panaszost, mert a gépjármű fizetős parkolóban került elhelyezésre.

A panaszos *-ról * óra alatt ért *-ra ahol azt tapasztalta, hogy az állatok éhesek, szomjasak, két koca és egy kan malac kijött a karámból, a kan malac eltörte a lábát és elpusztult, amely nekik nagy veszteség.

A panaszos kiegészítette beadványát az intézkedés napján történt események részletesebb leírásával, valamint a video felvétel elemzésével. A beadvány kiegészítés hatóságunkhoz *-n érkezett.

A panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat kifogásolta:

1. az előállítás jogalapját;
2. a részrehajló rendőri intézkedést;
3. az állatok ellátása iránti kérelem figyelmen kívül hagyását;
4. az előállítás arányosságát;
5. a fogva tartás körülményeit;
6. védő jelenlétének hiányát a büntetőeljárásban;
7. szabálysértési bírság kiszabását.

A Panasztestület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a személyi szabadsághoz, valamint a tisztességes és részrehajlásmentes eljárásához fűződő alapvető jogát.

Arra az álláspontra helyezkedett a Panasztestület, hogy az előállítás jogalapja, valamint arányossága tekintetében a panaszos személyi szabadsághoz való jogát nem érte sérelem.

A Panasztestület a rendőri intézkedés részrehajló volta miatt megállapította a panaszos tisztességes és részrehajlásmentes eljárásához fűződő alapvető jogának sérelmét, annak kapcsán, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésekor nem kezelte egyenlően az eladó és a panaszos cselekményét.

A panaszos azon kérelmének figyelmen kívül hagyása a rendőrség részéről, amely az állatok ellátására irányult, a Panasztestület álláspontja szerint nem sértette a panaszos tulajdonjogát.

A Panasztestület úgy ítélte meg, hogy az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokolttá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be és használta fel:

- panaszbeadvány;
- rendőri jelentés;
- rendőri jelentés;
- kapitányságvezetői kivizsgálás;
- értékelő jelentés;
- parancsnoki kivizsgálás;
- rendőri jelentés;
- rendőri jelentés;
- rendőri jelentés;
- őrparancsnoki jelentés;
- jegyzőkönyv befogadást megelőző orvosi vizsgálatról, orvosi vélemény;
- jegyzőkönyv letéti tárgyakról;
- nyilatkozat fogdák rendjéről;
- feljegyzés hozzátartozó értesítéséről;
- rendelvény őrizetbe vett személy fogdában történő elhelyezéséről;
- határozat őrizetbe vétel elrendeléséről;
- határozat az őrizetbe vétel megszüntetéséről;
- rendelvény fogvatartott szabadlábra helyezéséről, szabadulási igazolás;
- rendőri jelentés;
- panaszos gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyve;
- panaszos folytatólagos gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyve;
- MRFK vezetőjének szakmai állásfoglalása.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos által előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (Pl.: 1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

III.

A tényállás teljes körű tisztázása szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak a panaszossal szemben történt intézkedés alább részletezett körülményei, amelyek a II. részben felsorolt bizonyítási eszközök alapján kerültek megállapításra.

*-n * órakor a Rendőrkapitányságon szolgálatot teljesítő körzeti megbízott (a továbbiakban: körzeti megbízott) szolgálati mobiltelefonjára érkezett bejelentés * (a továbbiakban: *) szám alatti lakostól miszerint megtámadták őt, valamint a feleségét és azonnali segítséget kér. A bejelentésről hangfelvétel nem készült, mivel a hívás a körzeti megbízott szolgálati telefonjára érkezett.

A bejelentésre okot adó előzmény, hogy a panaszos és testvére korábban megvásároltak 5 db kutyakölyköt *-tól. Ezt követően – arra hivatkozva két kölyöknek farkaskörme van, sérült a fülük és az oltási könyvük is hibásan van kitöltve – panaszosék több alkalommal felvették a kapcsolatot telefonon *-lel és az általuk kifizetett vételár visszafizetését követelték tőle. A panaszosnak és testvérének sem a személyes találkozást, sem az általuk kifizetett összeg visszafizetését nem sikerült elérni, így elhatározták, hogy egy ismerősük közreműködésével lépnek kapcsolatba *-lel.

*-n * óra körüli időben kutyavásárlás ürügyén megjelentek * eladónál a ... szám alatt, az ismerősük által használt gépjárművel, amelyben a panaszos elrejtőzött, valamint a panaszos testvére egy gépjárművel tőlük lemaradva távolabb állt meg. A panaszos ismerőse vásárlóként mutatkozott be és a helyszínen történt megegyezést követően, amikor * a két kölyökkutyát betette a gépjármű csomagterébe és a kutyák oltási könyvét átadta, akkor a panaszos kiugrott a járműből. Ekkor * nekitámadt a panaszosnak oly módon, hogy a fején megütötte. Ezt követően * telefonon keresztül rendőrt hívott, majd bement a kerítésen belülré a háza felé. A panaszos ismerőse ekkor az általa vezetett gépjárművel el akart hajtani, azonban ebben a cselekményében * felesége az autóba bemászva és a kormánykereket megragadva megakadályozta. A panaszos és testvére a feleséget kihúzták az autóból, ezzel egyidőben * visszaindult az utca irányába és megütötte a panaszos testvérét, ezt látva a panaszos megütötte *-t, aki több alkalommal belerúgott a panaszos testvérebe.

Közben megjelent a helyszínen * szomszédja, akinek a kezében egy bot volt, ezt el akarta kérni tőle *, ezt észlelve a panaszos a kocsijából kivett egy vaspálcát és elindult * irányába, majd látva, hogy a szomszéd mégsem adta át a botot, a panaszos használat nélkül visszatette a

vascsövet a járműbe. * mindeközben sértegette és trágár szavakkal illette a panaszost és testvérét.

A rendőr a helyszínen azt tapasztalta, hogy * és felesége a tanyájuk előtt három férfival (panaszos, testvére és az ismerősük) hevesen vitázott. A rendőr egyedül kezdte meg az intézkedést, elsődleges feladata volt a szitkozódó felek lecsillapítása, majd igazoltatta őket, tanúkatatást végzett és közben tájékozódott a kialakult vita kapcsán.

Majd további rendőri egységek érkeztek a helyszínre és az ügyben halaszthatatlan nyomozati cselekményként helyszíni szemle foganatosítására került sor, amelynek során a kölyökkutyák a tulajdonosokhoz kerültek és lefoglalásra került a panaszos által készített video-felvétel, valamint a panaszos gépjárműjében elhelyezett vascsövek.

A helyszíni szemlét követően a bűnügyi helyszínelők értesítették és tájékoztatták a parancsnokot, majd utasítása alapján a panaszost és testvérét előállították a Rendőrkapitányságra. A panaszost és testvérét, gyanúsítottként hallgatták ki és őrizetbe vették, míg * és a panaszos ismerőse tanúként került kihallgatásra.

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz elbírálásakor először azt vizsgáltam meg, hogy valamennyi panaszosi sérelemre kiterjed-e a hatásköröm.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint „Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy a vele szemben indított büntetőeljárás során a hatóság által kirendelt védő nem vett részt a gyanúsított ki hallgatásán.

A panaszos sérelmezte továbbá, hogy amíg a rendőrség őrizetében volt, addig olyan parkolóban kellett a saját tulajdonát képező gépjárművét parkoltatni, ahol nem volt alkalma a parkolásáért járó díjat megfizetni, így büntetést kapott.

Beadványában sérelmezte a panaszos a fogva tartás körülményeit, miszerint „retkes helyen” 48 órán keresztül ugyanabban a ruhában kellett lennie, nem zuhanyozhatott le.

A panaszosi sérelemmel kapcsolatban a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.), valamint a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Sztv.) alapján eljáró hatóság, valamint a felügyeletét ellátó ügyészség biztosítja a megfelelő jogorvoslatot a büntető- és szabálysértési eljárással kapcsolatban felmerülő panaszok vizsgálatára.

A fogva tartás körülményei kapcsán a panaszosi sérelmet a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII. 19.) IM rendeletben foglaltak szabályozzák, valamint a felügyeletét ellátó ügyészség biztosítja a jogorvoslatot a fogva tartással kapcsolatos panaszok esetén.

A hivatkozott törvényi rendelkezésekre tekintettel a panaszos által előterjesztett sérelmek jelen közigazgatási hatósági eljárás keretében – hatáskör hiányában – nem bírálható el, ezért a határozatban foglalt döntés erre nem terjed ki.

V.

A panaszban megfogalmazott sérelmek vonatkozásában az alábbiakat állapítottam meg.

V/1. Az előállítás jogalapja

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése alapján *„A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.”*

(2) bekezdés alapján *„Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”*

Az Rtv. 33. (2) bekezdése szerint *„A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, b) aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható;”*

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 368. § (1) bekezdése szerint *„Aki abból a célból, hogy jogos vagy jogosnak vélt vagyoni igénynek érvényt szerezzen, mást erőszakkal vagy fenyegetéssel arra kényszerít, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön, büntetett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”*

(2) bekezdés szerint *„A büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha az önbíráskodást*

a) fegyveresen,

b) felfegyverkezve,

c) csoportosan,

d) védekezésre képtelen személy sérelmére

követik el.”

A panaszos álláspontja szerint az előállításához nem volt meg a kellő jogalap; nem értette, hogy az előállítására miért került sor.

Ez a törvényhely a rendőrnek mérlegelési lehetőséget biztosít az előállítás foganatosítására és a rendőr diszkrecionális jogkörében a konkrét eset összes körülményeinek értékelése alapján dönt, hogy végrehajtja-e az intézkedést.

A rendőri bejelentésben foglaltak szerint a körzeti megbízott a *-n * órakor segélyhívást kapott *-tól miszerint több személy megtámadta.

A helyszínre érkezve a rendőr először a vitatkozó feleket igazoltatta és meghallgatások során megállapította, hogy kb. két héttel korábban a panaszos és testvére *-tól öt kutyakölyköt

vásárolt, amelyből kettő nem volt egészséges (beltenyészetből származnak, a fülük nem megfelelő csonkolása miatt a hallójáratuk benőtt).

* eladóval a panaszos többször felvette a kapcsolatot, hogy vásárolja vissza tőle a kutyákat, mivel így már értékcsökkentek voltak, azonban * erre nem volt hajlandó.

Ezt követően *-n megjelent a panaszos, testvére és egy ismerősük * tanyájánál ahol szóváltásba keveredtek egymással, kölcsönösen bántalmazták egymást, illetve azt akarták elérni, hogy * a kutyákat visszavásárolja.

A körzeti megbízott segítségére további rendőri erők érkeztek, akik a helyszíni szemlét lefolytatták, lefoglalást végrehajtották és előállították a Rendőrkapitányságra a panaszost és testvérét.

A panaszos előállításának oka a helyszínen felfegyverkezve elkövetett önbíráskodás büntett elkövetésének gyanúja volt, amely előállítás tényének közlését a panaszos megértette, tudomásul vette. A panaszost a jogairól és kötelezettségeiről is tájékoztatták a helyszínen, amelyet szintén megértett és tudomásul vett.

A Rendőrkapitányság vezetőjének fogvatartással kapcsolatos panasz kivizsgálásáról készült jelentésben foglaltak szerint a panaszost *-n * órákor kísérték a Rendőrkapitányság fogdjára őrizetbe vételét követően. A panaszos vonatkozásában az iratokat ellenőrizték, orvosi vizsgálata megtörtént, ruházatát átvizsgálták. A panaszos szabadítására *-n * órákor került sor, amely alapját képező rendelvénnyel szerint sérülés és panaszmentesen hagyta el a fogdát. A későbbiekben panaszkodott a fogdai elhelyezésre (a fogda állapotára, higiéniai körülményekre, ellátására).

A panaszos fogdai tartózkodása alatt végig, követelőzött, nem akart együttműködni az őrséggel és utasításokat adott a fogdaszemélyzetnek.

Az előállítás jogszerűségét támasztja alá, hogy nem a helyszínen intézkedő rendőr feladata volt, hogy az elkövetett cselekményt minősítse. Az elkövetés körülményeinek bizonyítás szintjén történő tisztázása, illetőleg a történeti tényállás alapján az elkövetett cselekmény törvényi tényállásba történő ütköztetése a nyomozó hatóság vagy a szabálysértési hatóság feladata, nem pedig a helyszínen intézkedő rendőré.

Az a tény, hogy a rendőri intézkedésben foglalt, illetve a későbbiekben foganatosított intézkedés jogalapja eltér, jogszabálysértést nem alapol meg, jogszabálysértés abban az esetben lenne megállapítható, amennyiben az előállításnak a jogalapja az Rtv. 33.§ 2) bekezdés b) pontja alapján nem állt volna fenn.

A rendőrök részéről a helyszínen tapasztaltak – az ott tartózkodó személyek agresszív magatartása, egymás szidalmazása majd tettelegességig fajuló vitája –, valamint a cselekmény tárgyi súlya, továbbá az, hogy a bűncselekmény gyanúját kizárni, vagy megerősíteni csak további bizonyítási cselekmények elvégzésével lehetett megalapozta és indokolttá tette a panaszos előállítását.

A panaszos előállítása *-n * órákor kezdődött és *-n * órákor fejeződött be.

A fentiekre tekintettel a rendőri intézkedés jogszerű volt, a panaszos előállításának szükségességét telefonon érkezett állampolgári bejelentésben foglaltak, valamint a helyszínen tapasztaltak egyaránt megalapozták.

A leírtakra tekintettel a rendőrök jogszerűen állították elő a panaszost, ezért a panasz alaptalan.

V/2. A részrehajló rendőri intézkedés

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése szerint „A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

Az Rtv. 24. § (2) bekezdésben foglaltak szerint „A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.”

A Rendőri Hivatás Etikai Kódexe 4. pontja szerint „A rendőr elismeri és védi az emberi méltóságot, tiszteletben tartja az emberi és a személyiségi jogokat. Elfogulatlanul jár el nemre, korra, állampolgárságra, etnikai hovatartozásra, vallási és politikai meggyőződésre, társadalmi és vagyoni helyzetre tekintet nélkül.”

5. pontja szerint „A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit előítéletektől és indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakulását.”

A beadványban foglaltak szerint a rendőrség intézkedése a panaszos ellen diszkriminatív, a bejelentő irányába elfogult, mivel csak a panaszost állították elő, továbbá sérelmezte, hogy az általa készített video felvételt nem tekintette meg a helyszínen a körzeti megbízott, illetve a bejelentő közvetlenül a mobiltelefonján értesítette a rendőrt.

A rendőri jelentésből, valamint a kapitányságvezető kivizsgálásból is egyértelműen kitűnik, hogy a bejelentés tartalma alapján a rendőr részéről az intézkedési kötelezettsége fennállt. A körzeti megbízott a helyszínen intézkedett a körülményekhez képest, majd a helyszínre érkező további rendőri erők az ott rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok alapján azt állapították meg, hogy a panaszos, testvére vonatkozásában merült fel a bűncselekmény elkövetésének gyanúja. A vitában érintett * előállítására azért nem került sor, mivel nála nem merült fel sem szabálysértés, sem bűncselekmény elkövetésének gyanúja, azonban megjegyzendő, hogy *-n * órákor tanúként kihallgatták a történetekről.

A panaszosi állítással – miszerint a körzeti megbízott a helyszínen csak a szomszéd által készített video felvételt tekintette meg, az ő általa készített felvételt nem –, szemben áll a rendőri jelentésekben, valamint a kapitányságvezetői kivizsgálásban foglaltakkal, amely szerint a körzeti megbízott a helyszínen sem a panaszos sem a szomszéd által készített video felvételt nem tekintette meg, mivel nem ez volt az elsődleges feladata.

Jelen esetben figyelemmel kell lenni arra, hogy a körzeti megbízott egyedül kezdte meg az intézkedést – egy rendőr állt szemben öt személlyel, akik az intézkedést megelőzően tettelegességig fajulóan vitakoztak és szidalmazták egymást –, valamint intézkedéstaktikailag a késő esti időpont, a látási viszonyok is azt indokolták, hogy a körzeti megbízott a személyeket tartsa szem előtt és megakadályozza a további erőszakos cselekményeket, nem pedig a felvétel megtekintése, amely az eljárásban a későbbiekben is rendelkezésre áll.

A tárgyi bizonyítékok értékelése egyébként sem a helyszínen intézkedő rendőr, hanem az ügyben indított további eljárás feladata.

Megjegyzendő, hogy az a tény, hogy a helyszínre kikerülő további rendőri erők csak a szomszéd által készített felvételt nézték meg, nem indokolja a részrehajlás megállapítását.

A körzeti megbízott sem rokoni, sem baráti kapcsolatban nem állt *-al, az „ismeretség” onnan ered, hogy * egy *. évben folyamatban lévő büntetőeljárásban sértettként szerepelt és ebben az

eljárásban a körzeti megbízott nyomozati feladatokat látott el. A rendőrt a bejelentés alapján intézkedési kötelezettség terhelte, mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy a helyszínen a rendelkezésre álló adatok alapján milyen döntést hoz, milyen intézkedéseket fogantatosít, a mérlegelési jogköre kiterjed adott esetben arra is, hogy az összes körülményből levont következtetés alapján milyen intézkedéstől tekint el.

A panaszos előállítására az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltak alapján került fogantatosításra, olyan objektív okok miatt, amelyet a rendőr a helyszínen tapasztalt és az adatgyűjtés során beszerzett adatok alátámasztottak.

A panaszos előállítására kapcsán nincs jelentősége, hogy a helyszínen jelenlévő más személlyel a rendőr hogyan intézkedett. A panaszos saját magatartása alapozta meg a jogszerű előállítását és attól nem került előnytelenebb helyzetbe, hogy *-t nem állítottak elő. A panaszos arra vonatkozóan nem tudott egyéb bizonyítékot felhozni, ami megalapozta volna azt a tényt, hogy a rendőri intézkedés az objektív tényeket mellőzve elfogult lett volna.

Azon panaszosi sérelem sem indokolja a részrehajlás megállapítását, hogy * közvetlen hangvételben a mobilszámát hívta fel a körzeti megbízottnak, mivel a körzeti megbízott szolgálati mobiltelefonszáma a lakossággal való kapcsolattartás, valamint a napi 24 óras elérhetősége miatt egyébként is nyilvános. A körzeti megbízott munkája a lakossággal történő napi személyes kapcsolattartáson alapul, amely azt is jelenti, hogy a lakosság bizalommal fordul hozzá, amelynek folyamányaként előfordulhat, hogy a nevén szólítják.

A részrehajlás mentesség azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. Elfogulatlanul jár el nemre, korra, állampolgárságra, etnikai hovatartozásra, vallási és politikai meggyőződésre, társadalmi és vagyoni helyzetre tekintet nélkül. A rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet bármely személy megkülönböztetése.

Az intézkedésben résztvevő rendőr magatartásából nem vonható le olyan következtetés, hogy a panaszossal kapcsolatosan az „ismeretség”, vagy annak hiánya valamint a fent felsorolt bármely szempont valamilyen fokú szerepet játszott volna az intézkedés lefolytatásában.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése értelmében a panasz előterjesztésére vonatkozó jogosultság kizárólag a rendőri intézkedéssel érintett személyt illeti meg, ezért a más személlyel szembeni intézkedéssel, mulasztással kapcsolatos panasz kivizsgálásának legfeljebb kivételes körülmények fennállása esetén lehet helye. A konkrét esetben semmi esetre sem volt megállapítható, hogy a konfliktusban résztvevő másik személy előállításának elmaradása bármely szempontból érintette volna a panaszos alapvető jogát, különös tekintettel arra, hogy a panaszos előállítására a fentiekben részletezett okokból jogszerűen történt, továbbá a másik személy előállításának elmaradása egyáltalán nem befolyásolta a konfliktussal kapcsolatos rendőrségi eljárás eredményét.

Az intézkedő rendőr a helyszínen az összes körülmény mérlegelését követően a szükséges intézkedéseket megtette és az intézkedés részrehajlásmentes volt, mindezekre figyelemmel a panasz e tekintetben alaptalan.

V/3. Az állatok ellátása iránti kérelem figyelmen kívül hagyása

Az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglaltak alapján *„A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. „*

Az Rtv. 17. § (1) bekezdése szerint *„A rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyi szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja. „*

A panaszos sérelmezte, hogy nem engedték szabadon, hogy a tanyáján maradt állatokról gondoskodni tudjon.

A jogszabály nem tartalmaz arra vonatkozóan konkrét előírást, hogy az előállítás miatt őrizetlenül hagyott vagyontárgyak vonatkozásában azok biztonságba helyezése terhelné az eljáró hatóságot. Ugyanakkor a hatóságtól elvárható, hogy az adott helyzetben – *jelen esetben ellátatlanul maradt állatok* – vonatkozásában megtegyék a szükséges intézkedéseket.

A rendőri jelentésekben foglaltak szerint a panaszos többször jelezte, hogy tanyáján a felügyelet nélkül maradt állatok ellátást igényelnek, valamint az is dokumentálható, hogy a panaszos megadta a tanya szomszédja nevét, telefonszámát és kérte a kiértesítését.

A „Feljegyzés a fogvatartott által megjelölt hozzátartozó értesítésének időpontjáról” nevezetű rendőrségi irat igazolja, hogy a panaszos által megjelölt személy kiértesítése *-n * órákor megtörtént.

A rendelkezésre álló adatokból megállapítható, hogy a panaszos kérésének megfelelően megtörtént annak a személynek a kiértesítése, aki az állatokról gondoskodni tudott. Megjegyzendő, az egyébként sem elvárható a rendőrségtől, hogy a személyi szabadságában korlátozott panaszost a helyszínre kísérik, hogy maga végezze el a tevékenységet.

A panasz a fentiekre tekintettel alaptalan.

VI.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdés második mondata alapján:

„Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni. „

A Panasztestület a rendőri intézkedés részrehajló volta miatt megállapította a panaszos tisztességes és részrehajlásmentes eljáráshoz fűződő alapvető jogának sérelmét.

A Panasztestület a rendőri intézkedés vizsgálata kapcsán megállapította, hogy önmagában az a körülmény, hogy a rendőrök egy másik személyt nem állítottak elő, még nem feltétlenül alkalmas arra, hogy a panaszos alapjogának sérelmét eredményezze. Ugyanakkor ahol egyértelműen kölcsönös a részvétel a cselekményben, ott ha csak az egyik fél kerül előállításra, ez a körülmény alkalmas a részrehajló intézkedés megállapítására.

A Panasztestület úgy foglalt állást, hogy a videofelvétel leírása alapján * is részt vett tevőlegesen a cselekményben így indokolt lett volna az előállítás, mivel az egyes jelentésekben feltüntetett nyilatkozatai ellentmondanak egymásnak, a tanúk által elmondottaknak, valamint a rendőri jelentésekben foglaltaknak.

A Panasztestület álláspontja, hogy az a parancsnoki megállapítás, hogy a felvétel alapján az önbíráskodás büntettének gyanúja nem nyert megállapítást, még nem jelenti azt, hogy nem merül fel egyéb bűncselekmény – garázdaság, testi sértés – intézkedéshez szükséges gyanúja.

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbiak alapján nem értek egyet.

A beadványban foglaltak szerint a rendőrség intézkedése a panaszos ellen diszkriminatív, a bejelentő irányába elfogult, mivel csak a panaszost állították elő, továbbá sérelmezte, hogy az általa készített video felvételt nem tekintette meg a helyszínen a körzeti megbízott, illetve a bejelentő közvetlenül a mobiltelefonján értesítette a rendőrt.

A rendőri jelentésből, valamint a kapitányságvezető kivizsgálásból is egyértelműen kitűnik, hogy a bejelentés tartalma alapján a rendőr részéről az intézkedési kötelezettsége fennállt. A körzeti megbízott a helyszínen intézkedett a körülményekhez képest, majd a helyszínre érkező további rendőri erők az ott rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok alapján azt állapították meg, hogy a panaszos, testvére vonatkozásában merült fel a bűncselekmény elkövetésének gyanúja. A vitában érintett * előállítására azért nem került sor, mivel nála nem merült fel sem szabálysértés, sem bűncselekmény elkövetésének gyanúja, azonban megjegyzendő, hogy *-n * órákor tanúként kihallgatták a történetekről.

A panaszosi állítással – miszerint a körzeti megbízott a helyszínen csak a szomszéd által készített video felvételt tekintette meg, az ő általa készített felvételt nem –, szemben áll a rendőri jelentésekben, valamint a kapitányságvezetői kivizsgálásban foglaltakkal, amely szerint a körzeti megbízott a helyszínen sem a panaszos sem a szomszéd által készített video felvételt nem tekintette meg, mivel nem ez volt az elsődleges feladata.

Jelen esetben figyelemmel kell lenni arra, hogy a körzeti megbízott egyedül kezdte meg az intézkedést – egy rendőr állt szemben öt személlyel, akik az intézkedést megelőzően tettelegességgig fajulóan vitatkoztak és szidalmazták egymást –, valamint intézkedéstaktikailag a késő esti időpont, a látási viszonyok is azt indokolták, hogy a körzeti megbízott a személyeket tartsa szem előtt és megakadályozza a további erőszakos cselekményeket, nem pedig a felvétel megtekintése, amely az eljárásban a későbbiekben is rendelkezésre áll.

A tárgyi bizonyítékok értékelése egyébként sem a helyszínen intézkedő rendőr, hanem az ügyben indított további eljárás feladata.

Megjegyzendő, hogy az a tény, hogy a helyszínre kikerülő további rendőri erők csak a szomszéd által készített felvételt nézték meg, nem indokolja a részrehajlás megállapítását.

A körzeti megbízott sem rokon, sem baráti kapcsolatban nem állt *-al, az „ismeretség” onnan ered, hogy * egy * évben folyamatban lévő büntetőeljárásban sértettként szerepelt és ebben az eljárásban a körzeti megbízott nyomozati feladatokat látott el. A rendőrt a bejelentés alapján intézkedési kötelezettség terhelte, mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy a helyszínen a rendelkezésre álló adatok alapján milyen döntést hoz, milyen intézkedéseket fogantatosít, a mérlegelési jogköre kiterjed adott esetben arra is, hogy az összes körülményből levont következtetés alapján milyen intézkedéstől tekint el.

A panaszos előállítására az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltak alapján került foganatosításra, olyan objektív okok miatt, amelyet a rendőr a helyszínen tapasztalt és az adatgyűjtés során beszerzett adatok alátámasztottak.

A panaszos előállítása kapcsán nincs jelentősége, hogy a helyszínen jelenlévő más személlyel a rendőr hogyan intézkedett. A panaszos saját magatartása alapozta meg a jogszerű előállítását és attól nem került előnytelenebb helyzetbe, hogy *-t nem állítottak elő. A panaszos arra vonatkozóan nem tudott egyéb bizonyítékot felhozni, ami megalapozta volna azt a tényt, hogy a rendőri intézkedés az objektív tényeket mellőzve elfogult lett volna.

Azon panaszosi sérelem sem indokolja a részrehajlás megállapítását, hogy * közvetlen hangvételen a mobilszámát hívta fel a körzeti megbízottnak, mivel a körzeti megbízott szolgálati mobiltelefonszáma a lakossággal való kapcsolattartás, valamint a napi 24 óras elérhetősége miatt egyébként is nyilvános. A körzeti megbízott munkája a lakossággal történő napi személyes kapcsolattartáson alapul, amely azt is jelenti, hogy a lakosság bizalommal fordul hozzá, amelynek folyamányaként előfordulhat, hogy a nevéen szólítják.

A részrehajlás mentesség azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. Elfogulatlanul jár el nemre, korra, állampolgárságra, etnikai hovatartozásra, vallási és politikai meggyőződésre, társadalmi és vagyoni helyzetre tekintet nélkül. A rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet bármely személy megkülönböztetése.

Az intézkedésben résztvevő rendőr magatartásából nem vonható le olyan következtetés, hogy a panaszossal kapcsolatosan az „ismeretség”, vagy annak hiánya valamint a fent felsorolt bármely szempont valamilyen fokú szerepet játszott volna az intézkedés lefolytatásában.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése értelmében a panasz előterjesztésére vonatkozó jogosultság kizárólag a rendőri intézkedéssel érintett személyt illeti meg, ezért a más személlyel szembeni intézkedéssel, mulasztással kapcsolatos panasz kivizsgálásának legfeljebb kivétele körülmények fennállása esetén lehet helye. A konkrét esetben semmi esetre sem volt megállapítható, hogy a konfliktusban résztvevő másik személy előállításának elmaradása bármely szempontból érintette volna a panaszos alapvető jogát, különös tekintettel arra, hogy a panaszos előállítása a fentiekben részletezett okokból jogszerűen történt, továbbá a másik személy előállításának elmaradása egyáltalán nem befolyásolta a konfliktussal kapcsolatos rendőrségi eljárás eredményét.

Fentiek alapján a panaszossal szemben foganatosított intézkedés részrehajló volta nem megállapítható, ezért a Panasztestülettel nem értek egyet.

VII.

Tekintettel a Ket. 35. § (1) bekezdésében foglaltakra „*Ha jogszabály további követelményt nem állapít meg, a kérelem tartalmazza az ügyfélnek és képviselőjének a nevét, lakcímét vagy székhelyét, az ügyfélnek a hatóság döntésére való kifejezett kérelmét, továbbá meg lehet adni az elektronikus levélcímet, a telefax számát vagy a telefonos elérhetőséget.*”

Figyelemmel arra, hogy a Panasztestület annak ellenére foglalt állást az előállítás arányossága kapcsán, hogy arra kiterjedő panasz nem állt rendelkezésre, ezért azt érdemben nem vizsgáltam. Ezzel kapcsolatosan a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy „*A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független*

Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.”

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint „(...) Az FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.”

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- A polgári perrendtartásról szóló 1952. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 29. § (1) bekezdése, 50. § (1) bekezdése, 51. § (2) bekezdés II. fordulata, a 100. § (1) bekezdés e) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja, a 10. § (1) bekezdése, a 60. § (1) bekezdése;
- A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (1) bekezdése, 15. § (1) bekezdése, 33. § (21) bekezdés b) pontja, 24. § (2) bekezdése, 13. § (2) bekezdése, 17. § (1) bekezdése;
- A Rendőri Hivatás Etikai Kódexe 4., 5. pontjai;
- A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 368. § (1) bekezdése.

Budapest, 2017. február 13.

Tisztelettel:

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**